

Pred Telovim.

Le majhen napór še, le čvrsto naprój
In mlaj bo postavljen, juhéja, juhéj!

Li nismo mi močni junaki trijé?
Kedó to tajiti si upa in smé?

Naš mlaj je ponosen, na vrhu zelén,
S trakovi in z vencem lepó okrašén.

Oj jutri slovesen in velik bo dan,
Ki vsak ga praznuje s častjó kristiján.

Procesija vila se bo iz cerkvé,
Otroci in starčki, možjé in žené.

A mašnik Bogá nam bo nosil v rokáh,
Pred katerim naj človek poniža se v prah.

Zvonenje in petje slavílo Ga bo,
Kadílo in sveč Mu gorélo bo sto.

Pri našej se hiši ustavi sprevód
In dal blagoslów nam nebá bo Gospód.

A mlaj ti pa bodi očiten dokáz
Pobožnosti čutov, ki vнемajo nas.

Fr. Krek.

Ded in dete.

Dete:

Poglejte, o poglejte
Zvezdice, ded, srebrne!
Utrinjajo se z neba,
Vodejo nočí črne.

Katera pač je moja
Mej tisoči, zvezdica,
In kdaj nebeška róka
Utrne njena lica?

Ded:

Tam angeljskih očesec
Domovje je čaróбно,
Ki gledajo nam v srce
Nedolžno ali zlóбно.

Tam gori tudi tebi
Okó žari udano,
Katero pa in kje je,
Bogú samó je znano.

Le kadar ga razžališ,
Utrinek živ nastane:
Iz angeljskih očesec
Na zemljo solza kane.

Zato Bogá ne žali,
In bodi dete vzglédno,
Da zvezda ti ostane
Srebrno-čista védno.

A. Medved.

